

340. 104
99

104

340. 340.
a,

Ralli Me - Pissara

Kristusse Hawu Paest.

Ehe

Uts luhhikenne Mannitsusse

Sonna

Riki Pühhilde

nine Pattatside wasta.

Löwvis Tarto - Linan Miserliiki Essanda man.

1779.

Genkõnne

se Ramatokesse Lugguja wasta.

Armas Kristlik Lugguja!

Minna tunne sel wimâtsel ajal, et Jõssanda Urm omma armia paistussega weidikest minno sôome sisse tullep, minno Henge läütäp nink lammâs teep. Minno Õnnistegqijâ om ûts suur Innimiste armaštaja, temmâ Urm lääp kige tundmisze ülle. Ewesr. 3, 19. Minno Süddâ ajetas talle kigest Jouwust ûtte waimosliko wasta kostrust anda; nink ka kik üllewâst fündinu Zioni Latsi armoga ümbre wöita, nink neile hââd sowida; nink seddâ te minna severrâst, et minna sel wimâtsel ajal näe, et paljo waise Henge ni ümbre ajetu omima kumma sinnâ nink tennâ heljowa, nink halwe innimisse oppusse läbbi sawa årrâ eßitetus. Ewesr. 4, 14.

Mitman paigan ei panda ka õiget pohja; nink mës tühjâ pohja päle teitâs, om aßjanda tõ.

Et innimisse Armun selge nink töttelikko ei olle, nink ei kasva kigin aßjun Pâ. küllen, kumb Kristus om. Ewesr. 4, 15. Sis ei wöta nemmâ Werd Kristusseni. Ilma Kristusseta om kik, mës meije teme, årrâwannotu.

Armas Lugguja! Sinna saat sen wâikesen Nama-tun, kui Jõssand seddâ sinno man tahhap õnnistada, ûtte taassast hââld kuulma henne wasta: se om se Tee, seddâ peât sinna kâumâ, fest årrâkândko hendâ ei hâle ei ka kurrale pole, fest se Tee, ka meid õigessamisse pole Jummala een saatap, om Jesusse Kristusse Werre Õigus. Meije omma Õigus nink Waggaus om kui ûts rojane Rõivas. Eggânts Heng peâp seddâ tötteste kin-nitâmâ: Jõssandan peâp kik suggu õiges sama nink henda temmâst kîtmâ. Jes. 40, 24. 25.

Se Jesuſſe ainu ſige Koolminne meije üllekohtot-
ſide eest, peāp meid Jummala pole saatma, ſe om ſe,
ke üttestike pattuſt es tijā, ent meije eest om pattuſt tet-
tu, et meije, ke muud middāke kui Pattatſe olleme, tem-
mā ſiſſen ūiges ſaasſe, nink Jummala een kõlbasse.
2 Kor. 5, 21.

Kristlik Lüggeja nink kuulja!

Heitā kik, mes weel ſinno ſiſſen vannast Innimis-
fet om, Kristuſſe Falgu ette; Temmā peāp ſulle kige
ülembās ollema. Temmā om Iſſā Nouvo perrā ſe
Nulga nink Pohja Kiowi. Temmā om Iſſā Armo nink
Auwo Lāwiveuſ, tulle armas Hengekenne temmā man-
nu, olgo ſulle wigga mes taht, Temmāl om Armo-Sal-
vi kūl, ſinno Wigga nink hāddā terwes tetta.

Armas Lüggeja nink kuulja!

Iſſand awvitago ſinno, et finna ſeddā naakas tund-
ma nink maitšma, mes neide maanitsusſe Sōnnu ſiſſen
om; Jummal teko ſulle ſeddā maggasas Mees, kumb
ſinno Hengele armas olles, nink ſinno terwes tees, ſis
faap ſinno Heng eſſi henne ülle rōmuštama.

Minna olle ſinno Welli uſſun, nink Armo-Oppus-
ſe Oſſausſe ſiſſen.

Tomas Wilkofs.

Nüünd tullep se mannitusse Sõnna.

§. 1.

Mul om üts Mannitusse Sõnna minno nink finno sõâme pole. Sinno kutsutas Risti-Innimisses, sinna käüt Kristusse Jhho nink Werre Saakramenti mannu. Sinna teet häste sega, ne omma fassi nink ormsa asja. Ent kui sinno Risti usk nink Ello ei olle Kristusse Werren juurdunu, sis saap temmä ärrâkuivama nink lõpma nink ei sa fest muud middâke jämä, kui üts tühhi paljas Någgo, minka sinna põrgutte läät.

§. 2.

Kui sinna jääat omme Pattu sisse, nink omma õigusse sisse, sis saap se siowu suggu sinno Risti usku nink Ello kik ärrârikma. Kae eggâ Pâimâ läbbi kige melega. Mink päle sinno lotus om pohjondetu; nink sinno ussu kinnus. Kas Kristusse Kâssi essi sinno sissen seddâ pohja om pandnu? Kui sie ei olle, sis ei sa temmä mitte saisma jämä. Kui Torm tullep, Wainlanne saap kik ümbre heitmä, nink se saddaminne saap suur ollema. Matt. 7, 27.

§. 3.

Uhe Heng! sinno päle tullep üts kiusatus. Sinno sissemâtse Ussu pohhi saap pea selgeste ärrâkaetus.

Se om ful hirmolik, kuilik På pale kokko sattap,
nink ei olle ka Jolla al vohja.

§. 4.

Surustelleja Heng! Sinna lentat förgete; enk
kae, et sinna ei satta, kui kiusatus tullep: Mes häd-
dä se om, kui lik arråkaup minkpale sa ollet lootnu,
nink sulle ei olle se, mes iggåves saisap.

§. 5.

Mitma håkombidega ehhitetu Risti-Janniminne,
kae häste henne ette, et wahhest üts föjä sinno Ussu
Jure man ei olle, ke lik neid illusid asju arrårikup,
et lik arrå kuiwap nink loppes.

Kae omma föånd eggå Päiw läbbi, nink küssi
essi henneselt, kas om ka Kristusse Werri minno Hens-
ge man nättä? Mes suggune om se ðigus, mink pale
minna omma önsust johjanda? Kas minna kigesst
ommasi ðigus est olle arråpästetu? O! mitto Risti-
Jannisse omma olsa man tänntänu, kui nemmä
omma nännu, et neide hä asja es kuni ennäimb, huk-
kan hulkan iggawes.

§. 6.

Kae häste se pale, et sinno Pattu läbbi howatu
Heng Kristusse Werre läbbi ðigede saas terwes tet-
tus, nink wahhest mitte üts illus Rahholenne häast
teost, ehk allandamisest se ülle om tömmatu. Kui
sa omma howatu Henge pale ei panne Kristusse
Wer, sis läáp se wigga surembas, mes sa ka pale
pannet. Sinna saat pea näggemä, et Pat ei olle
fole-

Koletetu, et sa Kristust, ni kui temmā sinno eest Wer-
ritses om tettu nink koolnu, ei olle veel nānnu, Pat-
tu ei woi mu middāke koletada, kui kaeminne Kris-
tusse Werre Õigusse pāle.

§. 7.

Lomolik moistus ei woi sārāst Rohto walmistada,
ke Henge wigga terwes tees, hendā essi parrandama,
nink Kristust jātmā, ceep Kahjo Kurjembas; mes
meiже ka teme, sis ei woi meiже omma Henge allas-
tust finni katta; Kristusse ülle üldlik Werre Õigus
peāp seddā ûtsindā teggemā.

§. 8.

Rik mes sinna omma Jōvwoga ollet Foggonu,
peāt sa essi, ärrāwiskama, enne kui sulle Kristusse
Werre Õigusse Sārk woip antus sada, minka sa hen-
dā essi ollet ehhitānu. Seddā kissup Satan mahha,
nink jāttāp sinno paljalt Jummala Wihhale. Om-
mast jōvwust ei woi meiже mitte ûtte ainust Armo Zil-
fokest Foggoda; et sega woissime Pattu koletada, ehk
Kristusse silmi ette astu.

§. 9.

Sinna ûtlet: minna olle ûts Risti Inniminne,
minna kāu Kerkute, Palwusselle, Larowale, se kige
man woit sa ommete veel ûts hāddālinne Inniminne
olla. Mōtle se pāle, kas Kristus funnage ni sinno
Silmi ette om tulnu, et temmā sulle üllembās om sa-
nu, kui kik sinno omma tāwweus nink Õigus, nink

et Eik sinno omma, temmā suurusse eest om mahha
saddanu. Es. 2, 17. 19.

§. 10.

Kui sa Kristust töötsete ollet nānnu, sis ei ole sinna muud middäke, kui selget Armo, selget iggawest Õigust temmā sissen nānnu. Se wåråp Eik Paatu nink Häddå årrå. Kui sa Kristust ollet nānnu nink tundnu, sis wort sinna kige Innimiste nink Englise Õigust Jalguga söku kui neide Õigus sinno tahhas Jummala een vasta wötlirkus tettå.

Kui sa Kristust olled tundnu, sis ei sa sinna ilma temmätä tundma hääd teggo tettå. 2 Kor. 3, 5.

Kui sinna üski Kristust ollet nānnu, sis ollet sinna teedä nānnu kui seddå Poed, kumb kõrgemb om kui omma õigus, kui Satan nink Pat,aul. 61, 3. nink se Paas tullep sinno perrå, 1 Kor. 10, 4. Kummasi ilmamahha jätmata Armo messi josep sinno kostotada.

Kae henne päle, kas sa kunnake Kristust omme Silmi sisse ollet wötnu, kui seddå ainust Essast sun-dinu Poiga, tāus Armo nink Töttet. Jani 1, 14. 16. 17. årrå olgo hennega rahkul, seni kui sa kindmäste tijåe, et sa ollet Kristusse mannu tulnu, nink se Pae pääl saissat, nink ollet temmā armo Kutsmist kuulnu ja vasta wötnu, nink temmaga kollo lepnu, et temmā sinno õiges tees.

§. 11.

Mönne Innimisse woiwa kül ussusst häste kõn-nelba, ni kawwa kui nemmā terwe omma: ent weidi

om-

omma nemmā Ussuga ðige tutwa. Kristus om püh-
ha Kirjā Sallaus, nink Arm om Kristusse Sallaus,
uske minne om se imme Ussi Ilman; kui sinna ommast
middāke förvale pannet, sis ollet sinna teddā riknu.
Kristus ei sa se påle sugguke kaema ni, et se ðige usk
olles. Kui sinna ussut nink Kristusse mannu tullet,
tullet, sis peāt sinna omma Óigust tade jātmā, nink
ei middāke hennega toma, kui omma Pattu. Se om
úts kalg sónna!

Sinna peāt árráheitmā kík omma pühhäust, Püh-
hendämist, hääd tekkó nink Ullandamissti; nink ei
peāt middāke hennega toma, kui omma häddā nink
Pudussi, muido ei kólba Kristus sulle mitte, nink
sinna ei kólba Kristusselle. Kristus tahhap úts Lun-
nastaja nink Wahhemees olla, ká minkaki ei olle seg-
gatu, nink sinna ei peāt muud middāke kui úts árrá-
kaddonu nink sunnitu Pattane ollema, muido ei sunni
sinna nink Kristus ei iggawel kókko.

Útsik assi Ilma páál ei olle ni rasse, kui Kristust
útsindā, kui omma Óigust vasta wóttia, se om, ted-
dā Kristusses tunnistama. Kui sinna ommast, kige
wähhembat temmā förvale pannet, sis ei olle temmā
ennāmb sulle Kristusses.

H. 12.

Kui sa tahhat Jummalä mannu minnā, nink sul-
le tullep muud middāke meelde hennesest, mink per-
räst sa wastawötlisk olles kui Kristus, seddā nimmeta
Wast Kristusses. Útle! Taggane árrå, Kristusse

Werre Digusesse peāp ūtsindā Woīmus ollema, ilma temmātā om kik Pabel, se peāp saddama, kui Kris-tus peāp laisma jāmā.

Sinna saat hēndā rōmustama, kui temmā sad-damisse Pāiw tulley. Esa. 1, 10. 11. 12. Kristus om ūtsindā waiwa kandnu, nink temmā man es olle muid keddāki. Jes. 63, 3. Kui sinna tālle middāke kōrvale pannet, sis saap temmā seddā Wihhoga mah-ha sōkma.

§. 13.

Sinna orvat ussemist kōrgeas asjas. Ent kas om ka funnake siano usk ūttel kiusatusse Tunnil, ökwa kaeda olnu, kui kik sinno Pattu omma sinno Silmi een olnu? Kas Satanalle om lubba olnu keddā put-tu, nink kas Jummalala Wihha sinno pāäl rasše om olnu? Kui se om olnu, et sinna Pōrgo kurgun nink Hawwan ollet olnu, sis om Jummal sulle woinu nāū-dā Kristust kui seddā Lunnastusse Hinda nink Digust; sis ollet sinna woinu ūtteldā: O, Kristussen nāe min-na Armo kūl; Nink ni woit sinna seddā suurt sōnna perrāst ūtteldā: Minna ussu, se usk, ke ei olle ārrā-kaetu, se heljup pea.

§. 14.

Usemisse man peāp Pattust ūts selge Tundminne ollema, Krisusse Werre ārrātenimisest, nink Kris-tusse hāāstimelest, ei mu minki perrāst sinno õnsas ret-tā, kui seperrāst et sinna ūts waine Pattane ollet, ne omma rassembla asja. Kui Ilma loma, lomolik Jōud ei

ei kõhta mitte usku, kui Pätk nink Pattu Süüd sinno
pâle tükkiwâ, töötste usku, et Kristusse weel Arm
nink Tahtminne om sinno ãrrâpâstâ, kui Satan neid
Pattu sõâmelle ette heidâp, nink Heng heidâp neid
jâlle Kristusse pâle, se om Armo Oppetusse perrâ.
Sis teed sinno teedâ Kristusse; se torbis om tem-
mâ Kristus. Kristusse Werre Õigust vasta wöötma
nink ilma, ei mitte ilma Kristusse Werre õigusseta
tahtma õnsas sada, kui läbbi temmâ Werre. Se
om se Pätk Armo Oppussen, kui se Heng ni hâste
omman hâ Teon, kui ka sis kui Eissos kâen om, wölp
ütteldâ; ei muud keâke kui Kristust.

Temmâ ainuld nink ûtsindâ om müsse Õigusses,
Pühhândusses nink Pâstmisse antu, ei mitte minno
Allandus, ei ka minno Teo ehk Armo-Tundmisse:
Sis om se Heng Eigin Tormin râhhul.

§. 15.

Sinno omma Õigus nink hâ meel henne ülle saat-
wa sinno Satana Kiusatusse olla, Jummal lassep-
teedâ sinno pâle tulla, et sinno omma Õigus nink hâ
meel henne ülle ãrrâ kaos, sest ne keelwâ Kristust sin-
no mannu tullemast. Enne kui Kristus sinno sõâme
sisse tullep, ei lä nink ei taggene se Hukkapannemin-
ne weel mitte; sest fun Hukkapanneminne om, sâäl
om weel sõâme kallestust, kui sihno süddâ saggede sin-
no hukka paunep, se om ûts läht, et Kristus ei olle
sinna sõâmen.

§. 16. Kui

§. 16.

Kui sinno Pattu Wölg sinno sõåmen mässäp, sis hoija hendå, et sinna omma sõånd ei otsi mu wiisiga waigistada, kui Kristusse Werre läbbi; Muido läät sinna kurjembas. Wötta Kristust Nahho teggijás. Ewesr. 2, 14. Ärrå kaego omma hä teggode päle ei ka omma Silmå We päle.

Sinno õigus olgo Kristus, ei mitte sinno häänsja. Sinno hä asja ajawa ni sammute Kristust sinno mant ärrå kui Pattu, kui sa ennege se päle lodat. I Kor. 1, 17. Tan. 9, 25.

Kae Kristusse päle, nink te sis ni paljo kui sa tahat. Saissa omma terwe melegå Kristusse Werre Õigusse päle, nink hoija hendå, et sinna ei salsa ütte Jallaga omma Õigusse nink töise Jallaga Kristusse Õigusse päle. Enne kui Kristus tullep, nink omma Armo sinnule annap, sis ei olle sinno sõåmen muud midsdåke kui Hukkatus, hirm nink Raalminne. Se Heng om peljo nink Lötusse waijel, se om üts halvo luggu.

§. 17.

Kel hirm om omme pattu nink sõåme halvusse pohja nättå, ke ni kui Põrgo haud nättå om, nink se perrast ei Julgu sinna Kristusse ärrätenimisse päle lota. Et sinna hendå särätses hirmsas pattatses tunsnet; kae Kristusse päle, ehk sa kül suur Pattane olset; wötta teddå Eenkostjas; sis saat sa löidma, et temmå om Jesus Kristus se õige.

Katsite mõtlemisse, nink sõâme waiwa ja Mâs-sâmissee al, kae sinna ilm mahha jâtmâtâ Kristusse pâle. Urrânakkako omma Pattu Wigga Tundmissen mitte Satanaga jahtma; (enge ütle:) minne Kristusse mannu, se saap sinno kaibusse pâle kostust andma, se om Kristusse Ammet, et temmâ meiже eenkost-ja om. 1 Jan. 2, 1.

Temmâ om meiже Râe-Mees. Temmâ om Sâ-dusse Tundja, Ebr. 7, 22. Temmâ om ka meiже Wahhe-Mees, nink kostap selle Õigusselle, Kal. 3, 20. 1 Tim. 2, 5. Se Ammeti pâle om temmâ Wandnu, Ebr. 7, 20. Anna kik Kristusse kâtte, kui sinna essi omme Pattu eest middâke tahhas massa, nink anda, sis tagganet sinna Kristussest ârrâ. Temmâ om se õige, nink om sinno eest Pattus tettu. 2 Kor. 5, 21.

§. 18.

Se Satan wolp kûl pühha Kirja mälletâdâ, nink seddâ kâändâ; Ent sugguke ei woi temmâ essi sesama pâle kosta. Temmâ peâp Kristusse Sônnâ õige kallis; se Sônnaga om Kristus essi Sotona Suud kinni sulgnu. Matt. 4. Terwen Pibli Ramatun, nink pühhân Kirjân ei lôwvâ meiже ütte Falge Sônnâ, neide waiste Pattatside vasta, weel ennâmbâste tâh-hendâp Pühha Kirri, et sârâtse ütsindâ ne Armo Annuma omma. Loda Kristusse hâ mele pâle, sis saat sinna ka hâ melelikkus, kui sa näet, et sa ei woi usku, sis mõtle se pâle, se om Kristusse Tô, sulle usku anda. Palle teddâ Ussu perrâst; temmâ om, ke Tahemist nink

nink Läutmist omma hämele perrā annap, Will. 2, 13.
 Sulle sagu halle meel, nink pelgå ülle omma Umbusu,
 se Pattu sinno sōamen surembas teep, kui Kris-
 tust, nink Kristusse Vaiwo; nink ärräteenimist wāh-
 hembās teeb nink temmā Werd tūhjās arwap.

§. 19.

Sinna kaibat õige wāega henne päle esfi, kui sin-
 no Pattu Håddā ajap sinno ennāmb, Kristusse päle
 kaema, kui henne päle, sis om se kül õige: muido ol-
 les sinno kaibus kawwal nink tūhhi.

Se ües håddālinne nink halle asfi, omma hā teg-
 gode päle kaema, nink sega rahholik olla, kui süddā
 weldikesse om kerges sanu. Kui sa Kristusse päle
 peās iks kaema, nink sa kaet omma hā teggode päle,
 sis läāt sa förgis. Ent kui sa Kristusse Armo päle
 kaet, se teep sinno maddulas, nink allandlikkus. Ar-
 must ollete õnsas sanu.

§. 20.

Kige sinno Kiusatusse al, ärrä heitko omma meeld
 nink Lotust ärrā, Jak. 1, 2. Ne Karristusse ei osle
 mitte sinno Hukkatusses, enge et sa Kristusse, se Pae
 päle peāt kinnitetus sama. Sinna woi omman Kiu-
 satussen suggāwest alla wajoda nink ni liggi Põrgo
 Hawwa were pääl olla, et sa peā sinnā sisse fatta, nink
 suggāwāmbāst ei woi sa tulla kui Põrgo Hawwa kõtto
 sisse, (oh kui paljo Pühhi om sāäl olnu, nink Satanast
 waiwatus sanu;) Ent ka sāäl woi sa veel tānnitādā
 Armo Järgje pole. Jan. 2, 4. 5.

Se armo járje manc ei tulle keäke taggasí, ke puhs-
hastetus es saas, nink våle se weel ütte Õhwrit hennes-
ga loop. Sönnna Ramatun 21, 26. Sepeträst om
Kristus meije Armo járg, meije Õhwer, Altar, nink
Körge-Preester, temmå mannu ei tohhi mu keäke läb-
hüneta fui üts Pattane, ke tullep se falli Werrega
kumba temmå meije eest ütskord om wallanu. Ebr.
7, 27.

§. 21.

Mõtse Enkojus kiki neide våle, kumma Armo
Annumis omma sanu, nink nüüd jo Taiwan omma.
Sinna mõctlet: O mes minna waine sääl saas olle-
ma? Se kige suremb Pattane ei olle igaäwel Kris-
tusse Armole ni suur, et temmå teddå es wois våstā.
Arrå mõctelgo katsite, peå lotust fanni, fui kik häämmär
om fiski peât sinna Kristusse våle kaema, se om se
Eessa Armo nink Heldusse Tulg, kumb Taiwan om
üllendetu, et kik waise Pattotse sinnå ikkes peåwå ka-
ma. Satan ehk sinno omma süddå heitko sulle ette,
mes nemmå tahtwa, arrå moissiko sinna kohhut hendå
ülle, Kristusse sönnä massap middåke. Temmå om
Ellåwide nink Kooljide Sundja, temmå käen om wi-
måne kohto Sönnä. Temmå Werri pajatap arrå
Leppitämist, Kol. 1, 20. Pohhastamist i Jan. 1, 7.
Våstamist. Ap. Tegg. 20, 28. Lunnastamist. i Petr.
1, 19. Arråmõskmist. Ebr. 9, 13. 14. Digestegges-
mist. Rom. 5, 9. nink Jummal a pole lähhünemist,
Ewes. 2, 13. Ei mitte üts Zilk peå fest Werrest il-
mass.

masjanda oslema, ehk årråkadduma. Saisa nink kule, mes Jummal saap ütlema; Sest temmå saap Rahho kuluama ommale Rahwale, Laul. 85, 9. Temmå tootap Armo, Hallestust nink Rahho, 2. Lím. 1, 2. Se om Esså nink Kristusse Håål.

§. 22.

Oda Kristusse Nåutmist, ni kui Hao-Tåhte oetas. Temmå saap tötteste ni ette tullema kui Hommungunne werrew Haggo, nink ni kui ûts Wihm, kumb maad håmmes teep, Hos. 6, 3. Ni weidi kui keäke pâiwå Tåusmist woip keeldå, nida om ka Kristus se Õigusse Pâiw, Malak, 4, 2. Årrå faego mitte ütte ainust Silmå Pilgmist Kristussest årrå, nink årråfaego mitte eddimålt Pattu påle, enge eddimålc Kristusse påle, kui sinna Pattu perråst furblik ollet, nink sinna ei näe Kristust mitte. (Zagha. 12, 10.) Heidå furjust årrå! Rigin ommin Leon kae Kristusse påle: Enne kui sa middåke teet, sis palle andis, seggemisse man palle abbi, kui om tettu, sis palle, et temmå seddå håås wöitas. Ent kui sa ni ei te, sis ollet sa lihhalik nink kõrge melelinne. Årråtekklo Armo. Oppussest mitte Sådust, ni kui sulle ûts Ossa olles tettå, nink kannatada, nink Kristus olles ennege ûts pool Kåe-Mees, nink ni kui sinna veel ütte Ossa Pattust peås kandma, nink waiwa nåqqemå. Las Pattu ful sinno Soånd murda, ent årrålasko neid mitte sinno lotust Armo påle mahha lúrwå.

§. 23.

§. 23.

Kae ennāmb Higessamisse, kui Pühhendāmissee
pāle, árrā teffo Kristust mitte Moseses, ke ikkes
kahhop; enge kae temmā pāle, kui se, ke sinno Wöl-
ga om henne pāle wōtnu, nink omma Armo Nouwo
essi saap rāutmā. Kui sa ennāmb omma hā asju,
nink teggode pāle, kui Kristusse árrātenimisse pāle
ollet kaenu, sis saap sulle valjo kahjo ollema. Kris-
tusse árrāteniminne peāp útsindā sinno lotusse Pohhi
ollema, minkpāle sa woit saista. Kristus om útsindā
se Auwustusse lotus. Kol. 1, 27.

§. 24.

Kui meiже Jummalal ette astume, ei tohhi meiже
muud middāke-kui Kristust hennega tuvva; ik mes
meiже kōrvale come, meiже Walmistominne om úts
kurri assi, nink rikkup usku. Kā lodap hāteggode
ehk ka se Armo pāle, mes temmā om jo sanu, se ei
sunne Kristusse árrātenimist mitte.

Se om se, mes seddā Uskumist ni rasses, nink üttes
asjas teep, ke ülle meiже moistusse om. Kui sinna
ussut, sis peāt sinna kif sinno hādd asju, sõnna kuul-
mist, hāadteggo, Jkmist, Allondussi tūhjās nink Sie-
kas arwama. Willip. 3, 7. 8. nink ei middāke muud
kōrvaste finni piddāmā kui Kristust.

Eggā pāiwā peāwā sinno teggo, nink omma abbi
tūhjās tettus sama. Sinna peāt kif Jummalal käest
wōtma, Kristus om Jummalal ande, Jani 4, 10.

Uſt om Jummaſla ande. Ewes. 2, 8. Paſtu andis-
andminne om Armo ande. Rom. 5, 15. Oh fuis
wæga mæſſāp, jaſhip, nink taplep ſe lomolik mois-
tus ſe wasta, et kik peāp kingitu nink antu ollema,
nink et temmā omma teggodega ei woi middāke árrā
tenidā; et kik tō tūhjine om, nink ei massa Taiwan
middāke.

§. 25.

Kui lomolikko Moiſtusſe käen olles olnu ütſe õn-
fusſe Teeđ tettā, ſis olles temmā ennāmbāſte õnfusſt
Englide ehk Pühjide kätte säädnu, et ne ſeddā olles
woinu mūrowā, kui ſe et nemmā õnfusſt Kristusſe käen
näewā ollewat, kä ſeddā ilma annap, temmā olles
ſeddā ni säädnu, et ſeddā õnfusſt olles wotnu teggodega
oſta. Seperatāst pöllep temmā Kristusſe árratenimist
árrā, et ſe kik neide omma osju tūhjās teep, ſe árrā-
rikotu loom tees ennembā kik ilman, kui ſeddā, et
temmā Kristusſe mannu tulles, nink temmāga kokko
leppis, Kristus ei tahha middāke nink ſe Heng tahhap
talle wåggisi ommast middāge påle ångārā.

§. 26.

Gesamma ſure Eſſitüsſe påle mōtle ſinna, kumb
kige Ilma påål om. Kas ſulle konnagi Kristusſe ár-
rateniminne; nink temmā ilm-otsata Waim nink kül-
teggeminne, kumb temmā furma läbbi om sündinu,
om föåmen felges ſanu. Kui ſe ſinno Hengel ſel ojal
kui Paſtu nink Jummaſla Wiſha koorma ſinno Henge
påål

pāl rasse om olnu, orowalikkus nink selges om sanu;
sis om se, se ðige Arm.

Ei mu feáke fui úts Waine Heng omman Håd-
dān tunnep Kristusse árratenimisse surust, fel ommost
árrárikmissest weidi Lundmíst om; sel om fa weids
Lundmíst Kristusse Werrest, nink árratenimissest.

§ 27.

Katsite Mótleja Pattane! Sinna faet sinnā nink
renoā, nink útlet: Res näutáp meile, mes hå om?
Sinna faet henne man árrā, mes susse hääst asjust,
nink ommost Ðigusfest olles, nink taahat hendā essi
sega awvitado; ent se om parremb, fui sa omma Håd-
dā tunnet, et sa sis Kristusse våle faet: Kåändke
hendā pattust temmā pole, sis sade teihe önsas soma,
fun teihe ollete nink ellare. Sto. 45, 22.

Ei olle muud feáke, fe wois awvitado, fui tem-
mā. Temmā om útsindā se Pästjā, fae ilma temmā-
tā, kohhe sa faet, sa ollet huifan. Jummal essi ei
taahha mu felleki våle faeda fui Kristusse våle, nink
sinna fa ei peā mu minki, fui temmā våle faema.
Kristus om üllendetus sanu fui se Wajk Siug Lanen,
et ne Pattatte ëigest Ma-ilma oriast, teodā woiva
faeda, nink omma Paiget temmā pole kåändā.

Jummal taahap, et sinna temmā pole veåt fae-
ma, se verråst om temmā reddā Auwuscusse Järtje vás-
le pandnu, et kik waihe Pottotse temmā våle veåmā
faema. Kik ajap sinno temmā våle faema, nink midz-

dåke ei olle, ke sinno temmå mont felas. Sest temmå om hiljamelelik, nink süddämest mattal, Matt. 11, 29. Temmå saap kik essi teggema, mes temmå ommast komakeisist taahop. Enkojus; neid nörku kandma. Rom. 15, 1. Talle es olle ka hennesest essi mele håad, temmå ei sa mitte sinnust sådusse teggo tahtma, temmå saap sinno tassatse Waimoga förda saatma, nink sinno Koormat kandma. Kal. 6, 1. 2. Temmå saap andis andma ei mitte sätse förd, enge sätse kummendförd, sätsekörd. Matt. 18, 21. 22. Se olli Petrisse rasse usku. Sest et meile se andis andminne ni rasse om, sis mösleme meije, Kristus olles ka ni Falg kui meije.

§. 28.

Meije arwame Pattu üllemärga sures, nink mösleme Kristus tees ka nida, nink mõdametemmå ilmotsata Armo meije mõdo perrä, nink ilmotsata ärrätenimist meije Pattu perrä, se olles Jummala Teotus. Laul. 103, 11. 12. Jes. 40, 14. Rule, mes temmå ütlep: Minna olle ütte lunnastamist löidnu. Hiob 33, 84. Kristussen om mulle hämeel, ütlep Essä Matt. 3, 17. Jummal ei taahha muud feddåke kui Kristust, ei middåge arwita sinno kui Kristus. Nink ei keake te sinno rahholikkus kui Kristus, temmå om Essä leppitanu, Jummal teep Kristusse peräst. Sinno ärrätenitu Palk om Põrgo haud, Wihho, nink ärräheitminne, Kristusse ärräteniminne toop

Ello, andis-andmist nink wasta wōtmist. Lemmā ponnep sulle Hukkatus ette, ent annap sulle Armo, andisandminne om Kristusse Au nink Ónsus. Mōtsle se påle, ni kowwa kui Kristus siin Ma påål om kōndnu, sis om temmā ennāmb Müütnikkuidega nink Pattatsidega ümbre kāunu, kui Kirjatundjide nink Wariseridega, fumma temmā jaādwā Wainlasse ollawa, nink hendā ommast melest õiges mōtliwa. Ei olli ni kui sa wahhest mōtlet, et temmā nūud ommant Aumustussen neid waisid Pattatst årrāpölles; ei mitse! Tälle om weel tāambā väiwāni sesamma Armosüddā Taiwan Pattatside wasta, kui tāl ma pāål om olnu, nink ei sa ka ümbre mudetus.

Lemmā om se Jummala Woon, kumb se Ilma Pattu kannap, Jani 1, 29. Lemmā om essi neid Kiusatussi, Melehaigussi kītsast ollemissi, nink peräto ollemissi, kumba sinna tunnet essi ka årräfannatanu. Lemmā om seddā mōrro Karrikat jonu nink sulle seddā Maggusat jätnu. Hukkatus om otsan, Kristus om Jummala Wihha kīt ütte förraga årräjonu nink ei olle muud middåge kui õnsusse Karrikat jätnu.

§. 29.

Sinna ütset: „Minna ei woi usku; musle ei ole ka õiget murret nink haigust minno Pattu ülle.“ Seperräst kõlpas sinna Kristusselle, kui sulle muud middåke ei olle kui Pat nink Häddā.

Minne Kristusse mannu omma Umbussuga nink
palle ðiget Pattust käändmist; se lät temmå auwus!
Ütle Kristusselle: „Issand, minna ei to sulle digust
ei ka andit et minna se läbbi saas wastā wötlakkus ehk
ðiges, minna tulle nink tahha sinno ðigust nink andid,
nink peā neid sama. Meije tahhame hamelega Kris-
tusselle middäke meije ommast hääst tuwva, nink se
ei peā oslema, meije kige illusamba asja, mes meije
ommast kääst tome, ei massa mitte ütte Palluskit.
Arm nink meije ärräteniminne ei woi ütten saista.
Tit. 3. 5. Rom. 1, 6.

Se om sel lomolikkul Jnnimissel wäega wasta,
nink ei tahha temmå På sisse minnå, et temmå ni
paljalt peāp tullema, nink ommast Ðigussest ei peā
kige wähhembat hennega toma, sega surustelleta. Om-
ma Ðigus, nink omma Abbi. Ne omma kats Arm-
sa kats, kumbe üsjän fannetas, kumbe se lomolik är-
rärikötü meel hoijap, kui omma Ello. Ent nesam-
ma kats asja tevä Kristust tühjäss, et temmå teddå
ei tahha; Kristus om neile ökwa wasta.

Kui se lomolik Moistus peās ütte Ewangeliu-
mi ehk Armo Oppust teggemå, sis saas se ökwa was-
ta oslema, selle Armo · Oppusselle, kumba temmå om
andnu; se lomolikko Moistusse Armo · Oppus saas
ennege neile ðigille, laitmatuille, nink Pühhile kõlba-
ma. Ent Kristus om omma Armo · Oppust, sinno,
se om, walste Pattatside, nink üllekohtotside ja ärrå
wannotuide perräst tennu. Se lomolik moistus ei
woi

woi seddā kuulda, et se Armo. Oppus ennege Pattat-
sille sūnnip; temmā heidāp ennembā kik locust árrā,
enne kui temmā ni kui waine tažhap Kristusse man-
nu tulla.

Ni peā kui se loom Pattu Wölla nink Mühlusse
lábbi. Håddā sisstullep; sis orsip temmā omma wan-
na ðigusse nink Waggausse, Pessā taggo, nink kange
Råssi om waja seddā Pessā árråhåetådå.

Armo Oppus ei ojo ledvåge Önsusse mant árrā;
kui neid, kā hendā essi ðigendawa, Kristus kaep en-
nembā se kige hirmsamba pattatse påle, kui såratse
påle, hå hendā essi wæp ðiges tettå; sest ke Pattane
ei olle, selle ei woi temmā ka ðigust anda.

§. 30.

Juttu wisi perrå útlep kül mõnni, minna olle úts
Pattane. Ent tötega ni kui waine Müütnik palles-
ma: Jummal olle musle waiselle Pottatelle armolik.
Se om se kige rassemb Palvus sel IJmal. Se om
pea ütteltu: Minna ussu Kristusse sisst; Ent
Kristust näggemå, tåus Armo, nink Töttet, kelle
Tåwweussest sa woit wöcta Armo, armo perråst: Se
om se ðige assi; ent ceddå sõämet tunnistoma, kui
Peter, et temmā om Kristus, se ellåwå Jummala
Woig nink se ainus Råe. Mees, se lät Lihha nink Wer-
re Moistusse ülle, neid om kül, kumma Kristust
Önnisteggijsas kutsiva, ent weidi tundiva ceddå
nida.

§. 31.

Suremb assi ei woi ilma pââl meijje Silmi ette tulla, kui Arm nink Õnsus Kristussen, ke omma Silmâ se pâle heidâp, se tunnev ka seddâmaid, et se Auwustus nink Õnsus temmâ perrâlt om. Nâggeomisse nink Lundmissee perrâ tullep sis ka se kinni wôrminne.

§. 32.

Mulle om nûûd weel hâbbi, kui minna se vâle môtle, et minna omma Luggemisse nink Laulmissee man weidi Kristusse Verd olle tundnu. Nink se om ommete se Armo Oppusse Pâasssi. Üts sâetu Risti Uss ilma Kristusseta om üts hirmus Assi, ni kui Pôrgo houd.

Sinno man woîva mitto hâ asja olla, nink siski woip sulle üts maja olla, ke teep, et sa kurblik Kristussest ârrâlât. Sinna ei olle weel kik ârrâmunu, mes sul om, sinna ei olle weel kik omma Õigust ârrâwissanu, sinna wolt kaunin Ello komin eddesi minnâ nink siski Kristusse Bainlane nink wastane olla kisgin omman Palwussen nink Jummala Drjussen.

§. 33.

Kiusa kigest wâest Pühhäusse perrâ; Ent ârrâs teko omma Pühhäust Kristusses, et sa se läbbi Õnsust jaas. Kui sa seddâ teet, sis saap se üttel ehet tõisel wiñil jâlle mahha kisotus sama, Kristusse ilm mõõt-

mõõtmatta kulteggeminne, ei mitte sinno Pühhaus, peäp sinno Jummala een õiges teggemä. Tulli saap sinno Pühhaust kui Issand hendä ommost Pühhaus. sest nink Auvo Järjest saap näütmä, sis saap se ütsindå kui õige usk jámä.

1) Kui sa kik se aino iggawetse Armo nink Hälles. tusse, Pae Kristusse våle ollet pohjandetu.

2) Kui sa ilmjätmärtå Kristusse iggawetse õigusse nink ärrätenimisse våle kaet, nink se sissen ellät; sest se pühendäp föänd nink ilma setä jaáp süddä lihha. likkus.

3) Sen kaemissen Kristusse våle näet nink tunnet sinna Pattu hirmsaust, nink häütust õigede, nink se man ka siski tijät, et kik om andis antu, nink Kris. tusse vasta middäke ei olle.

4) Kui sa sen kaemissen palvet, Jummala sõonna kule, nink kik teet nink tallitat, nink ikkes se man tunnet, et sa üts pürretetu loom ollet, nink et sinno Leo täewelikko ei olle, ent Kristusse sissen ikkes was. taröölikko.

5) Kui sa sen kaemissen kik omma kinnust, Õigust, nink mes weel om kui hirmsa asju Jalguka sõkkut.

6) Kui sa ilmjätmärtå ütsindå Kristusse Õigusse sissen taahhat olla nink ellädä.

7) Kui sa hendä rõmustat, et kik sinno omma õi- gus nink hä asja kaddowa, nink lõpwa, et Kristus ütsindå kui Leppitäjä Troni påål saas üllendetus.

8) Kui sa kige omma hâteo ülle, ni hâ kui se ka woip ollo, kumbe sinna ei olle tennu, ülleskaemissen Kristusse Armo väle, leinât; sest kik Jummala Orjus om üts kolu Êd, kui süddâ Kristusse Verrega ei olle mõstu nink kastetu. Ebr. 9, 14.

§ 34.

Ommast Wâest nink Tohtmissest ei woi meiße Õnnisteggijà mannu tulla, seddâ tunnistap pühhâ Kirri nida, nink eggânts süddâ kel teggemist om olnu Kristussega, se om seddâ ka ni loidnu. Kristus om ni ülli suur, et waine loom ommast jõuwust ei jõwvata teddâ mitte kâtte sada. Kristus om ni ülli pühhâ, et üts waine loom ei cohhi temmâ pâle kaeda. Temmâ om ni ülli hâ, et loom essi hennesest ei woi usku, et temmâ ni om. Essiârrâlikkult kui waiselle Jannimisselle, se terwe ârrârikminne silmi ette tullep. Kristus om selle lomule ni kôrge nink Auwolik, et temmâ ei tohhiki temmâ pole lähhüneta, seperrâst peâp enne. ge-ütlele Waiselle Pattatselle Jummalost middâke Absbis tullemas, enne kui temmâ Kristust woip vasta vâita, ni woimata om se, et se waine paljas loom seddâ wois tutta nink kâtte sada.

§. 35.

Se Kristus kumba Janniminne ommast jõuwust nink melest hennele saap, ei olle se õige Kristus. Ütsik ei woi temmâ mannu tulla, kui se Essâ teddâ ei tömba. Jani 6, 44. 46.

§. 36.

§. 36.

Wilmåte wöcta seddå Nouwo waska: kae eggå
påiwå Pühhän Kirjän, såål sissem om Kristusse süddå
löidå nink tutta.

Walwa omma Lomo Pattu waska; kae kui hirm-
sa nemmå omma: Sis ei sa sinna neid iggawel teg-
gemå. Lasse hendå ikkis ütte waise allandetu nink
murtu föäme saisussen lëidå; eggåüts sinno Eästicus-
sist tecko sulle haiget, panne omma föäme liikmissi
tähhele, nink olle walmis Armo näütmissi waska
wötma.

Ärrå piddågo mitte seddå omman teedmissen sin-
no süddäme påäl, pruki se waska ilma wiwitämärtä
Kristusse Werd. Jummal lossep sulle se tarmis
neid pattu föämen rasses minnå, et sinna Kristusse
påle peat üles kaema.

§. 37.

Kristusse Armo ärrå ärwako se perrå, kuis sinno-
ka Kässi käüp, enge mótle se våle, mes temmå sulle
om tootanu. Tenna sinna Jummalat se ülle: kui
temmå hult kik tühjå Tuggesid mohha kissup. Tenna
kige eest mink läbbi temmå sinno wirkas teep, nink
üleskaemissen Kristusse påle hoijap, Löbbi nink per-
räñkiusatus om parremb, kui liihhalik Julgas nink
Rörge meel.

§. 38.

Üttest leigest nink holeto melest saap nimāte üts
julge Waim, ke pottu seep, nink ka Palwust peäp,
Leige olleminne om Risti ussu ellsote üts õige Markun,
nink surm, kui se Markun ütte jaädvå, nink töttelikko
ümbrekåumiisse läbbi Kristussega: nink ülleskaemis-
se läbbi temmå påle, ei sa sõämest wäljäkissotus; sis
saap se weel, kui sinno Kerkutte nink pühhå Lawwale
käüt, ilkes kurjemdas, nink coop sulle surma.

§. 39.

Arrå arwako omme Armo andit muidc perrå, ens-
ge kae kas nemmå pühhå kirjå perrå omma. Te mes-
sa peäc reggema, kige jõuwo nink ussutawussiga nink
sinno tõ olgo sulle kallis sõämen, ent hoija hendå, et
sinna hâregode man hendå ei römusta; arrå römus-
tago hendå ka mitte Pattu man: Kik römustaminne,
kum Kristussest ei tulle, tulgo muido kost sahe, om
kahjolis.

Olle Palwussen kindmå; muido ei ja sulle Ossaust
Jummalaga, ni kui sa ollet Palwusse man ommän
Kambren, ni saat sinna ka ollema Awwalikko Jum-
mala Tenistusse man.

§. 40.

Arrå arwago neid hâreggosid Kittusse perrå:
Kas sinna allandlikko sõämega, nink ülleskaemissen
Kristusse påle neid ollet tennu.

Se sure Andide nink Teggode eest. Üts suur pühha Mees olli ennemuste: se üttel: Minna pelgā ennāmb omma hāteggo, kui Pattu. Hā Leo saatva minno saggede Rörkuse sisse. Ent Essituse tewā minno maddalas.

§. 41.

Kokko hennele Kristusse Armo warra, nink pane temmā Armo näütmist tähhele, temmā Armo teep finno sōänd wāigesses, temmā een nink pattu vasta sures. Ärrā pölgö kige wāhhāmbāt Armo-tundmist ärtā; Jummal woip sinno sārātse saisusse sisse laske tulla, kumman sulle ne kige wāhhembā Armo-Näütmisse tüssulikko omma nink ka se mes i Jani Ram. saisap 3, 14. v. et sa neid Willitsid voit armastada, saop sulle ni kallis oslema, et sa seddā kige Ilma Auwo eest ei sa ärrāandma.

§. 42.

Jā Lotte Tundmissee mannu, ent ei mitte wiöhha ga, ehk teotamissega. Tösta neid saddanuid ülles, nink sada neid jālle körda, Kristusse Tõmelelikko Hallestussega. Säe neid murtu, nink ärrā kāantu kus konte Armo Oppussega jālle paigale.

Uhke Waim! ärrāpölkö neld nörku Pühhi mitte se woip sulle johtusa, et sinna kige wāhhāmb neide seän pürowas olla. Wöra ehk töise Nörkusse vasta olle sōämeli; ent omma Nörkusse vasta olle fibbe,

min-

minne neid Lõbbitsid, nink perrājātetu Hengi kaema;
nemmā omma mōnda tundnu.

§. 43.

Jå omma ello Pôlwe sissen. Ommatside wasca
olle ni ussutaw, ni kui Issanda wasca, olle weitsika
rahhus; Sest sa woit kül weitsika eddesi saisa. Se
weidi warra mes sul Jhho polest om, olgo sinno me-
lest weel ifkes liig; sest sinno essi ei olle se kige wâha
hâmbâ wâart. Ent kui sulle paljo Taiwalikkust hâast
antas, sis årrânakago seperrâst holetus soma, et Kris-
tus ni rikkas nink helde om. Peâ töist Innimist par-
rembas henda, peâ henda kui sârâst, ke wâard olles
kigist pûhhist Jalguka sôkkotus sara. Panne Ilma
asju tûhjâs nink kadduwas, nink wôtta Kristust ûts
sinda ümbre omma Armoga.

Leinâ se ülle, et sa peât nâggemâ, et Kristus neil
Innimissil ni wôras om, nink et ni weidi temmâ per-
rä küssiwâ, ûts tûhhi assi om ennembâ mele sisse tul-
nu, kui temmâ. Üttel julqel Innimissel om Kris-
tus halw, nink se terwe pûhhâ Kirri ûts tûhhi Jut.
Se tecko sinno sôqmelle haiger, kui sa mötlet, kui pal-
jo Ristitu Innimissi Eihhelfonna sissen omma, om-
mete Armo sissen ei saisa, ei olle Kristusse ei ka tem-
mâ Armoga tutva.

Olle walmis Risti, nink waiwa Kanda, ütle Risti
ni nink waiwale: Terre tullemasti. Kanna seddâ kui
Kristusse Waiwa Rõmoga, olgo Teotus, Naarmi-

ne, årråpölgminne, nink mes eäl sinno påle tullep:
Kae ennege kas se Kristusse perråst sinno påle tullep,
nink et sinna seddå essi hennele ei olle tennu.

§. 44.

Kui sa vattu teet, nink sa seperråst walwa sisse
saat, sis ei voi sinna hendå Kristusse Ristist Eittå,
kui sinna kige wåhhembåt töötet körwale jåttåt, (Matt.
5, 19.) nink omma sôåme vasta teet, se woip sinno
sôåmelle ni sommute Wallo tettå, kui kige suremb
Pattu Tô. Kui sa Pôrgo Hawwa Kurkust ollet
wåljå kisotu, nink Kristusse üskå töstetu, nink ollet
Jummala Majan ehl foggodussem aßend sanu, O!
Sis peát sa ka hendå omman terwen Ellun kui Armo
Annum näütmå, nink widdämå. Sinna årråpäste-
tu Heng! Suur Tenno peát sa Kristusselle ilmjåts-
måtå andma, nink omman Ello kåugin, Hååd Teggo
nink kombid ülestääutmå. Eggånts pühhå Pâiv
peát sulle Tenno pühhå oslema, nink Halleluja laul-
ma! Sulle om ossaust Kristusse pühhå Eoglide
nink Pühhidega. Kui sa Kristusse Jhho nink Ber-
re Sakramenti mannu lähhüned, sis saop sinno
Heng iggawetse Armo sisje majoma, ni kui sa
Kristussega olles mahha mattetu, nink kolu ligille
muile aßjulle.

Ilma temmåtå: Ni soggede kui sa mõslet
temmå påle, sis heiti årrå, nink panne immes hen-
då.

dā. Kui sinno Pottu Håddå hendå jálle näutáp, sis kae seddåmald Kristusse påle, ke sulle kik om andisandnu; kui sa näet, et so süddå tahhap sures minnå, sis kae Kristusse armo påle, se saap sinno allandamo, nink Tolmo sisse mahha heitmå.

§. 45.

Arrå lasko ommast melest minnå sinno Kossimisse nink Virgomisse aiga, kui sa allaste nink Paljaš ollit. Eze. 16, 18. 9. nink tenimå sinno wasta wöc. Kas sis sulle se man weel ücs suruscelleja süddå, nink förl mötte woiss olla? Mötle se påle kelle kae sinno omma hoidnu, et sa ei olle hukla lännu, nink sinno påstnu suggåwåst Pörgust. Laul. 86, 13.

Kittå teddå et se Helli Englide, nink Innimiste förwu ette tullep (Taw. §. 148.) nink laula iggawest Armust nink Kittusseest.

Kåu eggå pâiwå Allandussen nink Palwusssen nink Armo Silmå Been. Kui ücs sârâne, kelle påle se Armo öli om wâljå fallatu.

Arrå unnetago iggawel omma Pottu nink Kristusse andisandmist; sinno südå nink Kristusse årrätenimist; sinno nörkust, nink Kristusse Maddalust; årräunnetago omme Wile lu, nink

Kristusse Arstmist. Omma wölgä nink Kristusse werre Zippotamist; omma saddamist nink Kristusse Üllestösssemist; omma pudust nink

Kris.

Kristusse Tåroveust; omme kiusatussi nink
Kristusse sôamelikko kannatussi; sinno halwust
nink

Kristusse Òigust.

§. 46.

Hannis om se Heng, keddâ Kristus saap ni loids-
mâ, et tâlle ei olle omma Òigust, Willip, 3, 9.
Enge ke omma Reiwid puhtas om mõsknu nink selges
tenau Wona Verre sissen. J. Awval. 3, 9.

Sinna waine, ke sa kûl Kerkutte nink Lawwale
käüt, ent Urm ei olle sinno sissen. Sis ollet sinna
Leinâmissee wäärt. Urrâ olle sega rahhul, et sinno
lastas Kerkutte nink Lawwale käwwâ; sinno lastas
käwwâ, ent sa woit ommete Kristusse Kohto Pâivâl
ärrâheidetus sada; sa woit kûl olla ristitu, ent kas
om ta Kristusse Verre. Sârk weel allale, kumba
temmâ sulle Ristimissen armust om andnu.

Urrâ piddâgo kerko asja tûhiâs ehk naljas. Mõc-
le se väle, mes sa kulet, nink posse Armo. Olle us-
sin minnemâ nlaik kuulma Jummalõa armust, kui sa
eâle woit Faulda: Oppust, Karristust, Mannitsust,
nink rõmunistamist om meil wääega waja, kui Wihma
nink kostet, kui tassane, nink jämme Wihm Hainale
nink Wiljâle, 5 Mos, 32. 2. Kîk, sinno Leggo te
sôämest, ni kui sa Kerkust tenis nink orjos: ni kui
sa keddâ, nink temmâ sinno näes, nink wóttu henne-
le kik jõudo temmâ käest.

§. 47.

Panne tähhåle, kui sa omman föämen hå asja pole saat ajetus. Kui Kristus hååd möttid föämette annap, peå sis neid kallis, peå seddå sures Armus, kui temmå sulle föämette annap ütte hååd sõnna, temmåst ütteldå. Tenna Jummalat se eest.

Kae eggå Päiwå, kas se Tösseminne kõrgest sinno kaema tullep, et sinna ülle omma Pattu ikket! Kae Kas se Hao-Täht Kristus vastse Armo nink Rohhoga sinno sisser tõsse, nink Kristus Eige sinno Tö man, sinno armsaste terwltáp.

Eggänts tö, ke meid Waipolikkumbas ei te, " se sadap Lihha pole; nink mes ellåwås, nink maddalas ei te, se kolerap.

§. 48.

Üts Judas woip kül ütten Liwwa sisse kasta, nink talle woip se wåljäst piddine ossaus, Kristmissest nink Lawwale kümmissest olla. Ent Jaan peäp hendå Kristusse Rinna man. Jani 13, 23. Jani luggu om õigede Armo oppusse perrå, -sen Luun nink Pölwen peäme palrema, Jummalala sõnna kuulma, nink kui teggema. Se Hengäminne Jesusse Rinna man sulatap föäme kallestust årrå, sadap kahhitsemist Pattu ülle, ajap årrå Eige ollemisi kumb Hengele kahjolič om. Se Hengäminne Kristusse Rinna man, allandap õigede, nink teep Henge föbras Kristussega, nink Pattu teep temmå hirmsas; ja temmå woip Eige su-

rem-

rembat Pattast nink Pórgo Tungelt Kristusse Auwo
Korjusses tettā.

Arrå móttelgo iqqawel et se Luqau sinnoga jo ni
om, kui temmå peás ollema, ehk et sinna jo fárane
Risti Inniminne olles, ke jo kawwete om joudnu, seni
kui sinna sinnå olle saau, kun sa hendå ikkes näet,
nink tunnet Kristusse üsjän ollewat ke omma Essä
üsjän om. Tan. I, 18.

Tulle, nink pasle seddå Essä, et temmå sulle Kris-
tust årråselletås: Sis wois süddå rahhul olla, nink
lik om hå. Se Palwus om Essäl armas. Temmå
and omma Poiga seperråst ommast Üsjäst årrå, et
temmå kige Pattashide Silmi een piddi üllendetus
sama, kui omma Issalikko iqqawerse Armo, näutmist.

§. 49.

Kui sa Pâiwå sisse kaet, sis saap Silm nôraqas,
ent jo ennåmb sinna Kristusse se Óigusse Pâiwå sisse
kaet, jo findmåmb nink selgemb saap sinno ussu silm.
Kae ennege Kristusse påle, sis saat sa teddå armas-
toma, nink hendå temmå man töitma. Peä teddå
ikkes melen; lasse omme Silmi Kristusse Werre på-
le ikkes kâantu olla. Muido ajap sinno eggânts kius-
satuse Suul umbre.

Kui sa rahhot nättå saija kui hirmus Pat om, et
sa wois temmåst taata, nink se ülle ikke; sis årråkae-
go Pattu påle, enge kae eddimålt Kristusse påle, tem-
måst Waiwa nink fannatusse näun.

Kae eddimålt Kristusse Werre Óigusse påle, vir-
räst sis woit sa ka se Armo påle, mes sulle om aneu,
seddå óigede tutta.

§. 50.

Ussu Esso man johhv se saggede, et se Innimin-
ne kige parremba asia påle kaep, mes temmå henne
küllen lóvvap, nink taahvap seddå emma lotusse po-
jas panna: minne Kristusse mannu sárktse silmåga,
kumma kaewa sinno Pattu, nink Håddå påle. Sulle
árrå olgo middåke teggemist so Armo tundmisze, nink
Pühhäussega, (ne katva Kristust finni) seni cui sa
eesmålt Kristust ollet nånnu. Kå omma Armo Tund-
misze läbbi Kristusse påle kaep, se om ötse ni cui se,
ki Páiwá Wee sissen nåep, se hóljup nink Wajub ni
cui se Wessi.

Kae ennege Kristusse påle, cui temmå Essä Ur-
mun paistap, sis nået sa teedå omman Auwustussen,
kumb ülli suur om.

Körkus nink umbusse saap sinno ajama, et sa eddi-
målt peát se påle kaema, mes sinno sissen om. Ent
Ussule ei olle minkaki Teggemist cui Kristussega, ke
üle üldlik auwolik om, ke sinno Pühhäust ni häste cui
sinno Pattu wåråp. 1 Kor. 1, 30. 2 Kor. 5, 21.
Kå omma Óigust ülles säep, nink kaep se påle, nink
rómustap hendå se ülle, se saap kige surembat Wåär-
Jummalat ülles, kå temmå hirmo nink katsice Möt-
lemist weel jurembas kaswatap. Cui sa Kristusj st
om.

omma filmā árrákánät, sis wajut sinna kui Peter Järve pääl: (Matt. 14. 31.) katte Möste sisse.

§ 51.

Utel ðigel usklikul ei vu iggawel römustamist, kui sis, kui temmā Armo Oppusse Te påle ei já, enge kaep Kristusse Tåmwelikkust, ðiguslest árrå, nink kaep omma ðigusse påle, se om ni sammu paljo, kui úts ennåmbeste tahhap Lood tettå Ö. Küündle man, kui selge Päiwå man, se maggas, kumba sinna ommast Ðigusseest immet, saap sinna Hengele mörkus Sappis minnemå.

Se om Wainlasse kiisatus, kui temmā sinno ajap, et sa omma Armo Tundmisze påle ni palja peåt kaema, nink sest römustamist wóhma. Eßå juhhataop sinno Kristusse Armo påle, se om úts Rikas Arm, nink Eßå mele perrå, nink tahhap, et sa Kristusse Ðigusse sen peås Weerd wóhma, se om úts önnis Juhhatamine, ne nink ajaminne. Seddå panne sinna tåghale, sis sagt sinna weel ennåmb samo.

§. 52.

Kui sa hâmelega tahhat paslelda, nink ei kõhto, nink sepeträst mahha lôdu ollet; sis kae Õnnisteggijà påle, kă sinno eest pallep Eßå man, nink sinno eest saisap, Jani 14, 17. kă 17. Pâtkulin, mes sis sulle woip puduta? Kui sa ilmrähhota jáät; sis kae Kristusse påle, kă sinno Rahho om. Ewes. 2, 14. Re sulle omma Rahho om jástu, kui temmå Taiwatte om lännu, nink ni saggede sulle om ütelnu, et sinna es peås min-

fi läbbi ilmrahhot a jämä, et sinno lotus nink usk se läbbi kahjo es saas. Jant 14, 1. 27.

Nüud iskup temmä omma Troni påäl, perrän sed-
dä kui temmä Risti küllen kik om ärträknu nink häe-
tänu, mes sinno wois rikku nink waiwata, kik Passu,
Håddå, Ohto, ilmrahhot ollemist, nink kiusatust om
temmä ärträkandnu nink wäärtu nink om ülles lannu
fülle Aßend walmistama.

§. 53.

O! Sinna, ke sinna Kristust ses ainus, nink fi-
ge üslembås asjas nink händä essi tühjä s nink halwas
peät, ke sinna Kristust ütsindä ommas Ellus peät, nink
figille muille Õigussisse ollet ärträkolu. Sinna ollet
üts töötelik Risti Jumminne nink usklik, sinna ollet se
kõrgest armastetu, kà Jummal a man Armo om löid-
nu, sa ollet üts Taiwa Arimoken.

Määrä Kristusselle kige temmä Armo eest, sinno
wasta, seddä ainust melehääd: Utmosta kiki temmä
Pühhi nink foggodussi, neid kige Wåhhembild nink
Mörku, nemmä omma tässe föåme sisse kirjotetu, nida
kui Aronille Israeli katsse Rinna tähhe sissen olliwa
kirjotetu, nink kaimetu, 2 Mos. 21. Sis lasse neid
Jummalo katsi ka sinno föåme sisse kirjotetu olta.
Söwva Jerusalemissle, se om, Koggodusselle, Õane,
neide Kässi käugo häste, ke sinno armas.

lawo!aul. 122, 6.

D. L. S.

